

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 12CoCsp/12/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8716209122
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Krochta
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8716209122.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Karola Krochta a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Zlaty Šimkovej v spore žalobcu H., J. so sídlom H. XX, XXX XX T., O.: XX XXX XXX, proti žalovanej O. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. XXXX/XX, XXX XX H. - E., o zaplatenie úveru s prísl., o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Poprad, č.k. 9Csp/82/2016-73 zo dňa 06. júna 2018 v spojení s dopĺňacím rozsudkom, č.k. 9Csp/82/2016-125 zo dňa 04. decembra 2019, takto

rozhodol:

- I. Zamieťa návrh žalovanej na pribratie prokurátora do konania.
- II. Odmieťa odvolanie žalovanej voči výroku I. o čiastočnom zastavení konania.
- III. Potvrdzuje rozsudok v spojení s dopĺňacím rozsudkom vo zvyšnej napadnutej časti, t.j. vo výroku III. o trovách konania.
- IV. Žalobcovi priznáva voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že: „I. Súd konanie čiastočne zastavuje o sumu 261,96 eur.
- II. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamieťa.
- III. Žalovanej nepriznáva voči žalobcovi právo na náhradu trov konania.“
2. Rozsudok právne odôvodnil § 145 ods. 2, § 262 ods. 1, 2, § 256 ods. 1, § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 54 ods. 1, 2, 3, § 3 ods. 1, § 39, § 488 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, § 2 písm. g), § 9 ods. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, § 11 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.
3. Dopĺňacím rozsudkom rozhodol tak, že výrokom IV. určil neprijateľnosť zmluvnej podmienky, ktorou spotrebiteľ vyhlasuje, že súhlasí s obsahom zmluvy o spotrebiteľskom úvere a bol oboznámený so Všeobecnými podmienkami poskytnutia spotrebiteľského úveru; výrokom V. určil neprijateľnosť zmluvnej podmienky ktorou sa spotrebiteľ zaväzuje uhradiť veriteľovi za každú zaslanú upomienku čiastku 10,- Eur; výrokom VI. určil neprijateľnosť zmluvnej podmienky, ktorou veriteľ so súhlasom dlžníka požaduje poskytnutie zabezpečenia pohľadávky zo zmluvy výlučne vo forme dohody o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov a/alebo ručením a/alebo zmluvnou pokutou a výrokom VII. určil neprijateľnosť zmluvnej podmienky upravenej v bode 18. o súhlase so spracovaním osobných údajov.

4. Doplniaci rozsudok právne odôvodnil § 298 ods. 1, 2, § 225 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 53 ods. 2, 4 písm. v), 5, § 54 ods. 1, 2, 3, § 3 ods. 1, § 39 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník.

5. Vychádzal zo zistenia, že sporové strany uzatvorili dňa 14.10.2014 W. o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanej spotrebiteľský bezúčelový úver vo výške 1.400,- Eur a žalovaná sa zaviazala poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkom sumu 2.616,- Eur. Toho istého dňa (XX.XX.XXXX) sporové strany uzatvorili Dohodu o plnení v splátkach k W. o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX. Žalovaná uhradila celkom sumu 1.933,- Eur. V konaní sp. zn. 12Csp/91/2017 vedenom medzi tými istými sporovými stranami ako v predmetnej veci, avšak v opačnom procesnom postavení, predmetom ktorého bolo určenie, že spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov určil súd rozsudkom dňa 09.04.2018, že úver zo spotrebiteľskej zmluvy č. XXXXXXXXXX je bezúročný a bez poplatkov a zaviazal žalovaného (v tomto konaní v postavení žalobcu) vydať bezdôvodné obohatenie žalobkyni (v tomto konaní v postavení žalovanej) vo výške 553,- Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a v prevyšujúcej časti konanie zastavil a náhradu trov konania stranám nepriznal (proti uvedenému rozsudku bolo následne podané odvolanie). Podaním doručeným súdu dňa 08.11.2017 vzal žalobca žalobu čiastočne späť o sumu 261,96 Eur.

6. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že vzhľadom na čiastočné späťvzatie žaloby, zastavil konanie o sumu 261,96 Eur, o ktorú zbral žalobca žalobu čiastočne späť a predmetom konania tak zostalo zaplatenie sumy 420,20 Eur s prísl.. Na základe uvedených skutočností a citovaných ustanovení zistil, že medzi stranami bola uzatvorená formulárová zmluva o spotrebiteľskom úvere. Žalovaná nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti, ale peniaze použila na pokrytie osobných potrieb, žalobca vystupoval ako dodávateľ. Zistil, že skutočná RPMN úveru nezodpovedala vyčíslenej hodnote - bola stanovená v neprospech spotrebiteľa a v Dohode o plnení v splátkach je pre spotrebiteľa uvedená mätúcim spôsobom. Rovnako žalobcom požadovaný úrok viac ako šesťnásobne prevyšoval úrok, za ktorý za obdobných podmienok poskytovali banky úver v mesiaci október 2014. Aj uvedené skutočnosti v súvislosti s úrokom v neprospech spotrebiteľa v rozpore s dobrými mravmi majú za následok, že úver bol poskytnutý bezúročne a bez poplatkov. Na základe uvedeného súd žalobu po čiastočnom zastavení konania v prevyšujúcej časti zamietol, nakoľko úver je bezúročný a bez poplatkov, žalovanej bolo poskytnutých 1.400,- Eur, pričom žalobcovi zaplatila celkom 1.933,- Eur, teda sumu prevyšujúcu istinu poskytnutého úveru.

7. O trovách konania rozhodol tak, že čo do čiastočného zastavenia a zostávajúcej časti rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku III., pretože žalovanej doposiaľ žiadne trovy nevznikli.

8. Uznesením Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 12Co/18/2018-107 zo dňa 07.02.2019 bola vec vrátená súdu prvej inštancie na rozhodnutie podľa § 298 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok. Doplniacim rozsudkom súd prvej inštancie určil neprijateľnosť zmluvných podmienok. V odôvodnení doplnacieho rozsudku uviedol, že pokiaľ ide o vyhlásenie spotrebiteľa, toto ustanovenie de facto prenáša na spotrebiteľa dôkazné bremeno v otázke skutočného a riadneho oboznámenia sa so všeobecnými podmienkami poskytnutia spotrebiteľského úveru. Práve skryté prenesenie dôkazného bremena má pre spotrebiteľa neprijateľný účinok vo vzťahu k potencionálnemu uplatneniu jeho práv na súde a u iných štátnych orgánov, keďže spotrebiteľ už len v dôsledku predmetnej zmluvnej podmienky môže byť odradený od prípadného podania podnetov alebo návrhov štátnym orgánom. Vo vzťahu k upomienke uviedol, že z obsahu spisu vyplýva, že ustanovenie o zaviazaní sa uhradiť veriteľovi za každú zaslanú upomienku 10,- Eur tvorí predtlač všeobecných podmienok poskytnutia spotrebiteľského úveru bez možnosti voľby prijatia alebo odmietnutia. Vo vzťahu k dohode o zrážkach zo mzdy uviedol, že jej formulácia sa dostala objektívne do rozporu s požiadavkou na poctivý obchodný styk a čestnú obchodnú prax. Zákonodarca priznal takémuto konaniu nielen rozpor s imperatívom dobrých mravov, ale priamo so zákonom. Nič tak nebráni judikovať dohodu ako neplatnú, hoci má základ v znení zákona. Dôležité sú okolnosti jej zakotvenia v zmluve a význam ostatných zmluvných podmienok. Výkon zrážok zo mzdy je pritom súkromným procesom, ktorý nepodlieha nijakej autorizácii a verifikácii primeranosti a spotrebiteľ môže byť vystavený neprimeranému konaniu zo strany dodávateľa. Z uvedeného dôvodu ide preto o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Navyac poukázal na nejasné, zavádzajúce a vyslovene formulárové znenie bodu 09., kde sa má jednať o zabezpečenie výlučne vo forme dohody o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov a/alebo ručenia a/alebo zmluvnej pokuty. Vo vzťahu k udeleniu súhlasu so spracovaním osobných údajov uviedol, že citovanom ustanovení nie je uvedená doba, po ktorú bude veriteľ oprávnený

spracúvať vo svojom informačnom systéme všetky informácie ako aj osobné údaje spotrebiteľa, ktoré poskytol v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere alebo ktoré sú prístupné z verejných zdrojov, a tiež nie je tiež jasný a dôvodný rozsah subjektov, ktorým sa majú osobné údaje poskytnúť, kde sú uvedení sprostredkovatelia veriteľa a advokáti. Jeho osobné údaje môžu byť poskytované neurčitému počtu subjektov z hľadiska predformulovaného súhlasu a vyhlásenia. Uvedené zmluvné podmienky zakladajú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, a preto súd určil priamo vo výroku uvedené zmluvné podmienky za neprijateľné. V ostatnom súd poukázal na rozsudok č. k. 9Csp/82/2016 - 73 zo dňa 06.06.2018.

9. Proti rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná, a to proti výroku I. a III.. Odvolanie právne odôvodnila § 365 ods. 1 písm. f) a h) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“). Namietala, že jej právne postavenie je ohrozené hrubo nemorálnym postupom žalobcu, nakoľko zneužívajúci zmluvný vzťah medzi ňou a veriteľom obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a konanie veriteľa a následne žalobcu má nekalé obchodné praktiky. Mala za to, že z preukázateľne neplatných právnych úkonov nemôžu vzniknúť platné právne účinky. Zdôraznila, že na základe doterajšej komunikácie s veriteľom a na základe vývoja situácie je preukázateľným cieľom veriteľa výlučne zisk a zmluva je neplatná pre rozpor s dobrými mravmi a obchádzanie zákona, keď si veriteľ nechá platiť za niečo, čo nielenže nemá oporu v zákone, ale nemá význam pre spotrebiteľa. Poukázala na nedostatky v podaní žalobcu, pretože tento nepredložil potvrdenie o výške uhradenej istiny a splnomocnenie veriteľa na podpis zmluvy splnomocnencom, zástupcom alebo zamestnancom veriteľa. Namietala, že žalobca tak klame súd a koná v rozpore s CSP a prvoinštančný súd jeho konanie prehliada, čím s ním priamo súhlasí. Namietala, že súd zo svojej úradnej moci a úradnej povinnosti nepreveril zmluvu a na základe toho sám od seba neidentifikoval neprijateľné zmluvné podmienky. Mala za to, že svojim nedbalým konaním ohrozil priebeh spravodlivého konania v tejto právnej veci a poškodil dobré meno súdnictva na príslušnom okresnom súde. Ďalej mala za to, že zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré súd nebral do úvahy a porušil tak svoje povinnosti a tiež nepreveril ani to, v akej finančnej hodnote bolo plnenie zo strany žalobcu voči nej, ako aj plnenie z jej strany voči žalobcovi, a dokonca nepreveril ani matematickú správnosť finančných nárokov žalobcu v predmetnej veci. Uviedla, že neuznáva sporné pohľadávky žalobcu v celom rozsahu, čo do dôvodu aj do výšky, a doteraz uplatňované nároky žalobcu sú bez právneho titulu a pohľadávka žalobcu je nespôsobilá na vymáhanie. Z dôvodu opatrnosti podala námietku premlčania. Poukázala na to, že má naliehavý právny záujem na súdnu ochranu ohrozeného spotrebiteľa, lebo v spotrebiteľskej zmluve absentujú náležitosti v súlade s Ústavou SR a so zákonmi účinnými v čase podpisu zmluvy. Preto finančné nároky žalobcu sú preukázateľne bez právneho titulu a sú bezdôvodným obohacovaním sa žalobcu a veriteľa vo finančný neprospech žalovanej. Zmluva s preukázanými neprijateľnými podmienkami je absolútne neplatná. Mala za to, že posúdením tejto právnej veci sa preukázala neprofesionalita a neodbornosť konania súdu prvej inštancie. Tvrdila, že rozsudok vychádza z povrchného posúdenia vecí a týmto postupom jej sudca znemožnil spravodlivý proces na súde a súdnu ochranu pred úžerníckym podvodníkom voči nej, spotrebiteľovi. Navrhla, aby súd z úradnej moci a z úradnej povinnosti podrobil predmetnú spotrebiteľskú dokumentáciu súdnej kontrole, určil a vyhlásil zmluvné podmienky žalobcu za neprijateľné a nekalé obchodné praktiky vo výroku svojho rozhodnutia v súlade so zákonom a navrhla súdu vykonať dôkazy a za uvedeným účelom uznesením žalobcovi uložiť povinnosť v listinnej podobe predložiť stručné vyčíslenie vzájomných plnení istiny, úrokov aj poplatkov medzi spornými stranami a aby trval na predložení originálu splnomocnenia žalobcu k podpisu predmetnej zmluvy. Navrhla, aby súd žalobu žalobcu zamietol v celom rozsahu. Záverom uviedla, že pre prípad porušovania jej zákonných práv žiada do konania pribrať prokurátora na ochranu jej zákonných práv.

10. Žalobca sa k podanému odvolaniu vyjadril tak, že poukázal na znenie § 359 C.s.p. a preto má za to, že výrok I. napadnutý odvolaním, ako aj výrok II. znie jednoznačne v prospech žalovanej. Porovnaním žalobného petitu s výrokom rozsudku možno nepochybne dospieť k záveru, že ide o rozhodnutie, v ktorom pasívne legitimovaný mal úspech v spore. S uvedeným súvisí aj zásada úspechu v spore, ktorú súd riadne aplikoval spolu so zásadou zodpovednosti za zavinenie. Súd prvej inštancie riadne odôvodnil z akého dôvodu žalovanej nepriznal trovy v odseku 39. a 40. odôvodnenia rozsudku. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby odvolací súd odvolanie odmietol, eventuálne potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie.

11. Žalovaná sa k podanému vyjadreniu žalobcu vyjadrila tak, že potvrdzuje nemennosť svojich názorov popísaných detailne v jej sťažnosti o odvolaní voči rozsudku súdu prvej inštancie. Vyjadrenie žalobcu je

podľa nej vykonštruované a vôbec sa nevenuje detailným bodom jej predmetnej sťažnosti a odvolania v tejto právnej veci.

12. Žalobca sa k podanému vyjadreniu žalovanej nevyjadril.

13. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (ustanovenie § 34 C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (ustanovenie § 385 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie proti výroku I. bolo podané neoprávnenou osobou a odvolanie proti výroku III. nie je dôvodné.

14. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

15. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym skutkovým zistením a nesprávnym právnym posúdením, teda to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (viď rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II.ÚS 78/05).

16. K námietke nesprávne zisteného skutkového stavu odvolací súd poznamenáva, že dokazovanie je procesný postup, ktorý je založený na vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov súdom a ich následnom zhodnotení. Význam dokazovania teda spočíva v získavaní dôležitých poznatkov na základe ktorých súd stanoví skutkový stav v prejednávanej veci a z ktorého potom vychádza a na ktorý následne aplikuje aj konkrétnu právnu normu, resp. právne normy, teda rozhoduje. Zistenie skutkového stavu, ktorý objektívne zodpovedá stavu veci je jednou z najdôležitejších činností v rámci sporového konania, pretože je základným predpokladom vôbec pre rozhodnutie súdu. Dôkazmi overený skutkový stav je významný však aj z hľadiska posúdenia správnosti tvrdení strán sporu a unesenia dôkazného bremena, ktoré je predpokladom ich úspešnosti, a to obzvlášť v sporovom konaní (primerane rozsudok NS SR sp. zn. 4Cdo/256/2012). Odvolací súd tiež zdôrazňuje aj to, že súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom strany sporu a procesný postoj strany sporu zásadne nemôže bez ďalšieho dokazovania implikovať povinnosť súdu akceptovať návrhy, procesné úkony a obsah opravných prostriedkov a rozhodovať podľa nich. Súdy sú povinné na všetky uvedené procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom strana sporu uplatňuje svoj nárok alebo sa bráni proti jeho uplatneniu, prípadne štádia civilného procesu. Z obsahu spisu mal odvolací súd za preukázané, že táto odvolacia námietka nebola naplnená.

17. K námietke o nesprávnom právnym posúdení odvolací súd poznamenáva, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávny právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. Najvyšší súd SR, sp. zn. 7 Cdo 7/2010). Ani táto odvolacia námietka nebola naplnená.

18. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

19. Podľa § 93 ods. 2 C.s.p., prokurátor môže vstúpiť do začatého konania: a) v sporoch, v ktorých ako jedna zo strán vystupuje štát, právnická osoba zriadená štátom, štátny podnik, právnická osoba

s majetkovou účasťou štátu, obec alebo vyšší územný celok, alebo b) v sporoch o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci.

20. Podľa § 355 ods. 2 C.s.p., proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa.

21. Podľa § 359 C.s.p., odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

22. Podľa § 386 písm. b) C.s.p., odvolací súd odmietne odvolanie, ak bolo podané neoprávnenou osobou.

23. Odvolací súd považoval za potrebné vysporiadať sa najprv s návrhom žalovanej na pribratie prokurátora do konania. V tomto smere odvolací súd poukazuje na znenie ust. § 93 ods. 2 C.s.p., ktorý hovorí o tom, v ktorých taxatívne stanovených prípadoch môže prokurátor vstúpiť do konania. V zásade ide len o dva typy sporov, do ktorých môže prokurátor vstúpiť, a to v sporoch (i) vymedzených personálne - jedna zo strán vystupuje štát, právnická osoba zriadená štátom, štátny podnik, právnická osoba s majetkovou účasťou štátu, obec alebo vyšší územný celok, (ii) vymedzených vecne - nároky vyplývajúce zo zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov. Z uvedeného tak vyplýva, že v spotrebiteľských sporoch nie je možné, aby prokurátor vstúpil do konania. Odvolací súd navyše dáva do pozornosti, že rekodifikáciou civilného procesu došlo k vypusteniu možnosti prokurátora vstúpiť do konania vo veciach ochrany spotrebiteľa, ktoré bolo upravené v § 35 ods. 2 písm. k) zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku účinného do 30.06.2016. Vzhľadom na uvedené tak možno konštatovať, že návrhu žalovanej na pribratie prokurátora do konania nebolo možné vyhovieť.

24. Odvolací súd sa ďalej zaoberal obsahom podaného odvolania. Žalovaná odvolaním napadla rozsudok súdu prvej inštancie, avšak len čo do výroku I. a III.. Odvolací súd sa najprv zaoberal odvolaním žalovanej proti výroku I. rozsudku.

25. V prvom rade je potrebné zdôrazniť, že civilný sporový poriadok vo svojich ustanoveniach nezveruje každej strane sporu, resp. každému účastníkovi exekučného konania právo podať riadny opravný prostriedok, ale toto právo priznáva len tomu, v koho neprospech bolo rozhodnutie vydané. Rozhodnutie v neprospech strany, resp. účastníka exekučného konania, sa prejavuje buď ako neúspech vo veci samej alebo ako neúspech v rozhodnutí procesnej povahy, ktoré znamená pre stranu sporu, resp. účastníka exekučného konania ujmu. Právo podať odvolanie teda nie je dané tej strane, resp. účastníkovi exekučného konania, v neprospech ktorej rozhodnutie súdu nevyznelo, a ktorá takýmto rozhodnutím nebola dotknutá na svojich právach.

26. V predmetnom prípade súd prvej inštancie prvým výrokom rozhodol o zastavení konania v časti sumy 261,96 Eur, z dôvodu, že žalobca v uvedenej časti vzal žalobu späť. Z uvedeného dôvodu suma vo výške 261,96 Eur tak už nebola predmetom konania vo veci samej. Z uvedeného dôvodu tak výrok I. rozsudku nebol vydaný v neprospech žalovanej, čo znamená, že žalovaná nebola oprávnená v zmysle vyššie cit. ust. § 359 C.s.p. na podanie odvolania voči tomuto výroku.

27. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd konštatuje, že odvolanie proti výroku I. bolo podané neoprávnenou osobou, a preto ho bolo potrebné v zmysle ust. § 386 písm. b) C.s.p. odvolanie žalovanej čo do výroku I. odmietnuť.

28. Žalovaná podaným odvolaním napadla rozsudok aj čo do výroku III. o trovách konania, avšak bližšie neuviedla na základe čoho považuje uvedený výrok za nesprávny, resp. v čom spočívalo pochybenie súdu prvej inštancie. Odvolací súd mal za to, že uvedený výrok o trovách konania bol preto žalovanou napadnutý ako závislý výrok vo vzťahu k výroku I. rozsudku. Pre zdôraznenie správnosti odvolací súd uvádza, že zmyslom a účelom náhrady trov konania je poskytnúť úspešnej strane konania ktorej to priznáva zákon, náhradu tých trov konania, ktoré vo vecnej a časovej súvislosti s konaním musela alebo bude musieť nepochybne zaplatiť, pričom by ich nemusela zaplatiť, ak by tu nebolo konanie pred všeobecným súdom.

29. Rozhodovanie o trovách súdneho konania je integrálnou súčasťou súdneho konania ako celku a je samo o sebe spôsobilé zasiahnuť do práva strany podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv základných slobôd, ako to dôvodil aj Európsky súd pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) v rozhodnutí zo dňa 06.02.1954 vo veci Beer proti Rakúsku, resp. v rozhodnutí zo dňa 07.10.2004 vo veci Bauman proti Rakúsku (č. 30428/96, resp. 76809/01).

30. Úspech vo veci sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku rozhodnutia, ktorým sa vo veci rozhodlo. O plný úspech žalobcu vo veci ide vtedy, ak sa výrok meritórneho rozhodnutia zhoduje so žalobným petitom, t.j. ak sa jeho žalobe vyhovel v plnom rozsahu. Strana, ktorá mala plný úspech vo veci, má nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov proti strane, ktorá vo veci úspech nemala. V sporových konaniach sa ohľadom náhrady trov konania uplatňuje tzv. zásada úspechu, t.j. strane, ktorá mala vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov proti neúspešnej strane.

31. Súd prvej inštancie správne poukázal na to, že tak v časti v ktorej rozhodol o zastavení konania, ako aj vo zvyšnej časti, ktoré bola predmetom konania po späťvzatí žaloby bola plne úspešná žalovaná. Z vyššie uvedeného tak vyplýva, že ako úspešná strana sporu by mala nárok na náhradu trov prvoinštančného konania, avšak tejto trov prvoinštančného konania nevznikli, preto jej ich nepriznal. S uvedeným rozhodnutím súdu prvej inštancie je potrebné súhlasiť, pričom odvolací súd poukazuje na to, že z obsahu nielen že nevyplývajú žiadne trov vznikuté žalovanej (z obsahu spisu vyplýva, že žalovaná nebola právne zastúpená), ale navyše táto si v konaní opakovane žiadne trov neuplatnila z dôvodu, že jej žiadne nevznikli (č.l. 63) a rovnako v podaniach adresovaných súdu navrhovala, aby súd prvej inštancie rozhodol tak, že žiadna zo strán sporu nemá nárok na náhradu trov konania (č.l. 30, č.l.72). Z uvedeného tak vyplýva, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku III. bolo správne.

32. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd v zmysle § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku III. o trovách konania v spojení s dopĺňacím rozsudkom ako vecne správny potvrdil.

33. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. a § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že úspešnému žalobcovi v odvolacom konaní priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu proti neúspešnej žalovanej. O výške priznanej náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

34. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).